

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 16. maj 2013

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

THA/ J.nr. 2013-2586

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 18. april 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 228 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Andersen (V).

Spørgsmål nr. 228:

"Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt det er muligt enten via serviceloven eller lov om specialundervisning, at mennesker, der er blevet hals- og mundhuleopererede og deres pårørende, kan få bevilliget støtte til at deltage i et landskursus for hals- og mundhuleopererede, der afholdes i Region Midtjylland den 27.-30. juni 2013, herunder om det er muligt for kommunen, at afvise at give støtte, eller kun at give støtte til undervisningsdelen og ikke til opholdet på kurset. Såfremt kommunen har mulighed for at afvise støtte hertil, mener ministeren da, at dette er rimeligt?"

Svar:

I forhold til støttemulighederne efter lov om specialundervisning for voksne er der til brug ved besvarelsen indhentet en udtalelse fra Ministeriet for Børn og Undervisning, som oplyser følgende:

"Kommunalbestyrelsen er såvel økonomisk, som med hensyn til arten og indholdet ansvarlig for undervisningstilbud efter lov om specialundervisning for voksne. Specialundervisning for voksne er tilbud målrettet personer, der som følge af fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse har behov for særlig tilrettelagt undervisning og rådgivning for at afhjælpe eller begrænse virkningerne af funktionsnedsættelsen (kompenserende specialundervisning).

Tilbud om specialundervisning for voksne iværksættes af kommunalbestyrelsen, der forud for iværksættelsen af tilbuddet sikrer, at der foretages en

afdækning af den enkelte deltagers færdigheder, behov og forudsætninger med henblik på fastlæggelse af undervisningens mål og indhold.

Det er afgørende for forpligtelsen til at yde specialundervisning og rådgivning, at der er tale om funktionsnedsættelser af en art og et omfang, der medfører begrænsninger, der kan afhjælpes eller begrænses gennem kompenserende undervisning. Kompenserende specialundervisning er en intensiv undervisning med henblik på opnåelse af bestemte færdigheder. Trænings- og vedligeholdelsesaktiviteter som opfølgning heraf vil eventuelt kunne tilbydes i henhold til anden lovgivning.

Undervisningsbegrebet er karakteriseret ved, at undervisningen er en tidsbegrænset aktivitet, har en klar målsætning, at der i undervisningsforløbet sker en planlagt progression, og at undervisningsforløbet kan evalueres. Specialundervisningstilbuddet kan suppleres med specialpædagogisk bistand i form af rådgivning og vejledning, der kan rettes mod blandt andre deltageren og mod pårørende.

Kommunalbestyrelsen fastlægger selv proceduren for godkendelse af specialundervisning for voksne, og hvorledes der sker henvisning til specialundervisning for voksne, herunder hvem der foretager vurderingen af behovet, og hvem der træffer beslutning om henvisning til undervisning. Deltageren kan henvende sig til kommunalbestyrelsen (i praksis den kommunale forvaltning) eller eventuelt til et uddannelsessted, hvortil kommunalbestyrelsen har henlagt beføjelsen om henvisning til specialundervisning for voksne, som afdækker behovet for vedkommendes ret til specialundervisning for voksne samt eventuelt tager stilling til undervisningstilbuddet.

Vurderes det, at der skal iværksættes et tilbud om undervisning, udfærdiges en undervisningsplan efter samråd med deltageren, hvor målsætning, indhold og omfang beskrives. Ved stillingtagen til bevilling af specialundervisning for voksne skal deltageren oplyses om, hvad bevillingen omfatter, samt om starttidspunkt og undervisningssted. Ved afslag skal der gives en skriftlig begrundelse med oplysning om et eventuelt alternativt tilbud samt klagevejledning.

Hvis det vurderes, at fortsat specialundervisning ikke afhjælper eller begrænser virkningerne af funktionsnedsættelsen yderligere, ophører undervisningen, og deltageren vejledes om andre relevante tilbud.

Det må således på denne baggrund bero på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om det omhandlede kursus for hals- og mundhuleopererede kan afhjælpe eller begrænse (kompensere) virkningerne af vedkommendes handicap.”

Social- og Integrationsministeriet kan oplyse, at kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 100 skal yde hjælp til dækning af nødvendige merudgifter

ved den daglige livsførelse til personer mellem det fyldte 18. år og folkepensionsalderen med varigt nedsat funktionsevne. Det er bl.a. en betingelse, at merudgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i serviceloven.

Det kan ikke angives udtømmende, hvilke typer af merudgifter der kan ydes hjælp til efter servicelovens § 100. Dette beror på en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde. Som et eksempel på en merudgift kan nævnes udgifter til handicaprettede kurser. Omkring handicaprettede kurser anføres uddybende i vejledning om særlig støtte til voksne, at der kan ydes hjælp til dækning af merudgifter som følge af borgerens og eventuelle pårørendes nødvendige deltagelse i kurser, som tager sigte på at sætte de pågældende i stand til at leve et liv som ikke-handicappede på samme alder og i samme livssituation. De udgifter, der kan være tale om, er ifølge vejledningen f.eks. rejseudgifter, merudgifter ved måltider og ophold og kursusudgifter, herunder materialeudgifter.

Det er kommunalbestyrelsen, der ud fra en konkret og individuel vurdering træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at yde hjælp efter servicelovens § 100 til en udgift til et kursus som det omhandlede er opfyldt, herunder om en sådan udgift kan anses som en nødvendig merudgift som følge af borgerens funktionsnedsættelse. Kommunalbestyrelsens afgørelse kan påklages til det sociale nævn.

Karen Hækkerup

/ Hanne Stig Andersen